

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Anatolie Barbacar în interesele lui Alexandr Gheorghîța,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Anatolie Barbacar în interesele lui Alexandr Gheorghîța împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Inspectoratul Național de Securitate Publică, cu privire la anularea actului administrativ individual, restabilirea în funcția deținută anterior și achitarea salariului pentru absența forțată de la muncă

împotriva decizie din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-351/24
NR. PIGD 2-22067158-01-3ra-19042024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu hotărârea instanței de apel nu constituie un
temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: V. Ciumac,
Instanța de apel: Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan,

20 noiembrie 2024
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de avocatul Anatolie Barbacar în interesele lui Alexandr Gheorghîța

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 mai 2022, avocatul Anatolie Barbacar în interesele lui Alexandr Gheorghîța, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Inspectoratul Național de Securitate Publică, solicitând anularea în tot a actului administrativ individual - Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 176 ef. din data de 13 aprilie 2022 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, agent superior Alexandr Gheorghîța”, ca fiind ilegal în fond, emis cu încălcarea procedurii stabilite, restabilirea în funcția anterior deținută - subofițer superior al Secției asigurare ordine publică a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică, agent superior și achitarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

2. În motivarea acțiunii a invocat că, prin Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 176 ef. din data de 13 aprilie 2022 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, agent superior Alexandr Gheorghîța, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special.

3. Apreciază ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 176 ef. din 13 aprilie 2022 ca fiind ilegal în fond, emis cu încălcarea procedurii stabilite și pasibil de anulare.

4. Potrivit materialelor anchetei de serviciu atestă faptul că procedura administrativă a fost intentată la data de 24 ianuarie 2022.

5. Prin încheierea din data de 28 februarie 2022, în partea abaterilor admise sub aspect disciplinar de către angajatul Alexandr Gheorghîța, a fost propusă sesizarea INSP al IGP al MAI, pentru efectuarea anchetei de serviciu și întreprinderea acțiunilor ce se impun conform cadrului normativ incident.

6. Potrivit încheierii privind rezultatul anchetei de serviciu desfășurată în baza materialului parvenit din Serviciul protecție internă și anticorupție al

Ministerului Afacerilor Interne, înregistrat în secretariatul Inspectoratului Național de Securitatea Publică cu nr. 2978 din 04 martie 2022, din data de 01 aprilie 2022, atestă faptul că procedura administrativă a fost inițiată la data de 04 martie 2022.

7. Menționează că, ancheta de serviciu a fost finalizată la data de 13 aprilie 2022, fapt confirmat prin ordinul nr. 176 ef. din data de 13 aprilie 2022 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, agent superior Alexandr Gheorghiuța”.

8. Astfel atestă faptul că procedura administrativă a durat în perioada 24 ianuarie 2022-13 aprilie 2022, un termen mai mare de 30 de zile.

9. Indică că, ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 176 ef. Din 13 aprilie 2022 Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, agent superior Alexandr Gheorghiuța” a fost emis în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

10. Conform pct. 59, 60, 61 al Statului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 409 din 07.06.2017, durata desfășurării anchetei de serviciu nu va depăși termenul de 30 de zile, fără a lua în calcul timpul aflării funcționarului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii, concediul medical sau concediul paternal. Termenul anchetei de serviciu poate fi suspendat în cazul care funcționarul public cu statut special se află în concediu anual de odihnă, concediu de studii, concediu medical sau în concediu paternal, precum și în alte cazuri prevăzute de legislația în vigoare. Termenul de suspendare a anchetei de serviciu în cazurile descrise la pct.60 nu va depăși 6 luni din data comiterii presupusei abateri disciplinare, care este termen de prescripție și de tragere la răspundere disciplinară. Necesitatea și motivele suspendării anchetei de serviciu se indică într-un raport și se prezintă spre aprobare conducătorului care a dispus inițierea anchetei de serviciu sau persoanei care îl înlocuiește.

11. Rezultând din materialele anchetei de serviciu atestă faptul că aceasta nu a fost suspendată.

12. Potrivit normelor legale menționate supra, ancheta de serviciu (procedura administrativă) inițiată la data de 24 ianuarie 2022 urma să fie finalizată în termen de 30 de zile.

13. Totodată menționează că, potrivit art. 60 alin. (1), (4), (5) Codul administrativ, termenul general în care o procedură administrativă trebuie

finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Din motive justificate legate de complexitatea obiectului procedurii administrative, termenul general poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. Această prelungire are efect doar dacă este comunicată în scris participanților la procedura administrativă în termen de 30 de zile, împreună cu motivele prelungirii. În mod excepțional, când în procedura administrativă se înregistrează cazuri de complexitate deosebită care necesită timp pentru prelucrarea documentelor, autoritatea publică poate stabili un termen mai mare pentru finalizarea procedurii administrative, care nu va depăși 90 de zile.

14. Subliniază că termenul procedurii administrative nu a fost prelungit. Astfel, constată faptul că termenul de finalizare a procedurii a fost omis, iar actul de constatare nr. 176 ef. din 13 aprilie 2022 a fost emis în afara termenului legal.

15. La acest capitol, ce vizează termenul procedurii administrative, menționează că, din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, legea trebuie să fie accesibilă persoanei și să fie previzibilă sub aspectul consecințelor sale (a se vedea și Hotărârea Amann împotriva Elveției). În sensul Convenției, o normă juridică trebuie să îndeplinească două condiții suplimentare: să fie accesibilă oricărei persoane, lucru care se realizează, de regulă, prin publicare; să fie enunțată cu claritate, astfel încât orice persoană să poată, în mod rezonabil, să își conformeze conduita cunoscând consecințele juridice ale faptelor sale.

16. Această ultimă condiție nu este îndeplinită, spre exemplu, atunci când norma legală nu prevede cu suficientă claritate condițiile în care autoritățile statale pot să ia o anumită măsură, precum și mijloacele de verificare a îndeplinirii condițiilor. În lipsa unor garanții procedurale, simpla existență fizică a normei legale nu este suficientă pentru a fi calificată drept lege, în sensul Convenției.

17. La fel, reține și constatările Curții Constituționale din hotărârea nr. 26 din 10 noiembrie 2020 la acest aspect al clarității și previzibilității legii,...46. Curtea reiterează că atât articolul 23 alin. (2), cât și articolul 54 alin. (2) din Constituție presupun faptul că orice limitare a drepturilor fundamentale trebuie să aibă loc, în mod obligatoriu, printr-o lege. Articolul 54 alin. (2) din Constituție conține formula „prevăzută de lege”. Această formulă presupune existența unor exigențe care se referă la calitatea legii. Legea trebuie să fie accesibilă pentru persoanele vizate, clară și previzibilă în privința efectelor sale, adică trebuie să fie formulată cu o suficientă precizie pentru a le permite persoanelor vizate, dacă este necesar, cu o consiliere juridică adecvată - să prevadă, în mod rezonabil, consecințele pe care le

presupune o anumită acțiune și să-și conformeze conduita. Expresia „prevăzută de lege” presupune, inter alia, un caracter previzibil suficient al termenilor legali pentru a le oferi persoanelor indiciile corespunzătoare cu privire la circumstanțele și la condițiile în care autoritățile pot recurge la măsuri care le afectează drepturile garantate de Constituție...].

18. La caz atestă faptul că ancheta de serviciu (procedura administrativă) inițiată la data de 24 ianuarie 2022 și a fost finalizată la data de 13 aprilie 2022 cu ordinului 176 ef. Astfel constată că procedura administrativă a durat cu mult peste termenul legal de 30 zile.

19. Mai constată faptul că la caz a fost depășit, nejustificat, cu mult termenul legal de 30 zile de desfășurare a procedurii administrative. Termenul procedurii administrative nu a fost prelungit în condițiile legii în conformitate cu prevederile art. 60 și art. 62 Cod administrativ.

20. Din considerentele expuse conchide că procedura administrativă a fost desfășurată ilegal, în afara termenului stabilit de lege.

21. Notează că, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normei sau a actului juridic cu normele superioare care stabilesc condiții de procedură privind editarea normelor juridice. Comportamentul legal vizează atât activitatea de legiferare a Parlamentului, cât și stabilirea normelor interne de organizare și funcționare, care au o conexiune directă cu procesul legiferării.

22. Importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență existând nu doar pentru indivizi, dar în mod egal și pentru autoritățile publice și private. În măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, exigența este ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost conferite.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

23. Prin hotărârea din 13 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de avocatul Anatolie Barbacar în interesele lui Alexandr Gheorghîța împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Inspectoratul Național de Securitate Publică, cu privire la anularea actului administrativ individual și restabilirea în funcția deținută anterior, ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

24. La 11 aprilie 2023, avocatul Anatolie Barbacar în interesele lui Alexandr Gheorghîța a depus apel împotriva hotărârii din 13 martie 2023,

prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă.

25. La 04 septembrie 2023 avocatul Anatolie Barbacar în interesele lui Alexandr Gheorghîța a depus apel motivat suplimentar.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

26. Prin decizia din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Alexandr Gheorghîța s-a respins. S-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 13 martie 2023.

27. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, ancheta de serviciu a fost inițiată la 04 martie 2022 fiind constată existența abaterii disciplinare prin Încheierea din 01 aprilie 2022, iar actul administrativ a fost emis, în interiorul termenului legal de 30 zile, la 13 aprilie 2022. Prin urmare, nu au fost reținute ca întemeiate afirmațiile reclamantului că ar fi fost depășit termenul de desfășurare a anchetei de serviciu sau de emitere a actului administrativ.

28. A mai notat Curtea de apel Chișinău că, persoanele care exercită o activitate profesională trebuie să dea dovadă de o prudență mai mare în cadrul activității lor și este de așteptat ca acestea să-și asume riscurile inerente activității lor. Din această perspectivă, funcționarii publici cu statut special din cadrul MAI, IGC, IGP, IGPF etc, trebuie să dea dovadă de o diligență și dexteritate profesională mai înaltă în raport cu alte persoane ce nu dețin în competența lor atribuții de securitate, disciplină și ordine publică, restricțiile impuse unor asemenea funcționari cu statut special poate constitui o povară pentru cetățenii de rând, iar standardele înalte impuse acestora urmează a fi respectate necondiționat, indiferent de timp și loc, în exercițiul funcției sau în afara ei. Conduita etică și integritatea profesională pentru domeniul public are o importanță cu atât mai mare cu cât statutul funcției publice este unul special.

29. A subliniat instanța de apel că, comportamentul reținut în privința reclamantului/apelant reflectat în ordinul contestat, nu satisface dezideratele de legalitate, profesionalism, respect, loialitate, intrinseci funcției ocupate de ultimul. Or, apelantul a omis să îndeplinească corect și conștiincios atribuțiile de serviciu, să respecte normele și regulile activității profesionale, a desconsiderat actele normative ce reglementează domeniul activității prestate și disciplina de serviciu. Reieșind din natura și specificul activității îndeplinite de acesta, prudența, vigilența, strictețea și rigurozitatea executării întocmai a prescripțiilor normative erau definitorii și imperative, orice deviere de la cadrul normativ este susceptibilă să genereze consecințe grave.

30. Alexandr Gheorghiuța fiind investit de lege să combată acțiunile frauduloase și ilicite, însăși le-a comis. În mod cert un asemenea comportament este susceptibil să afecteze prestigiul și imaginea Poliției. De altfel, o asemenea conduită atinge un nivel înalt de gravitate care este suficient pentru a aplica cea mai dură sancțiune disciplinară – concedierea din funcția publică cu statut special.

31. Într-o altă ordine de idei, Completul judiciar a menționat că răspunderea disciplinară, civilă, contravențională și penală reprezintă forme ale răspunderii juridice și ele nu se anihilează reciproc, fiecare având condițiile proprii de inițiere, derulare și finalizare.

32. A reținut că, în virtutea statutului, funcționarilor publici cu statut special, le este interzis să abuzeze de calitatea lor oficială și să compromită, prin activitatea lor privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care fac parte.

33. Astfel, funcționarul public cu statut special are obligația să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală și să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special.

34. Mai mult, funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne posedă o pregătire și o cultură juridică specială. În virtutea acestei pregătiri, Alexandr Gheorghiuța urma să estimeze care acțiuni trebuiau a fi calificate drept factori de risc, care prejudiciază organele de drept, precum și valorile sociale și morale ale profesiei. Or, obligația de a avea un comportament demn reiese din statutul pe care îl deține și funcția sa, care din start nu îi permite de a face abuz de aceasta, de admiterea cărorva acțiuni sau inacțiuni din partea funcționarului public cu statut special.

35. Așadar a reținut instanța de apel că, decizia de a înceta raporturile de serviciu prin concediere din funcția publică cu statut special reprezintă o măsură de precauție ce ține de apărarea interesului public, și anume a imaginii și prestigiul instituției din care face parte reclamantul/apelant.

36. A constatat că Inspectoratul General al Poliției a respectat toate prevederile legale începând cu inițierea, desfășurarea anchetei de serviciu și respectiv emiterea ordinului de sancționare, iar afirmațiile prezente în cererea de chemare în judecată invocate ca temei pentru solicitarea de anulare a actului administrativ sunt apreciate de instanța de apel ca fiind lipsite de suport factologic, probatoriu și juridic, fiind combătute pe deplin de probele acumulate în cadrul anchetei de serviciu.

37. A concluzionat instanța de apel că, argumentele expuse de către Alexandr Gheorghiuța în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă,

iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

38. La 15 aprilie 2024 avocatul Anatolie Barbacar în interesele lui Alexandr Gheorghîța a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea integrală a decizie Curții de Apel, casarea integrală a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, pronunțarea unei decizii noi privind anularea în tot a actului administrativ individual, restabilirea în funcția deținută anterior și achitarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

ARGUMENTELE RECURSULUI

39. În motivarea recursului a susținut că, decizia Curții de Apel Chișinău din data de 23 ianuarie 2024 este neîntemeiată, contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și pasibilă de casare.

40. Totodată a indicat că, Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 176 ef. din data de 13 aprilie 2022 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, agent superior Alexandr Gheorghîța” este ilegal în fond, emis cu încălcarea procedurii stabilite și pasibil de anulare.

41. A reținut că, potrivit materialelor anchetei de serviciu se atestă faptul că procedura administrativă a fost intentată la data de 24 ianuarie 2022.

42. Prin încheierea din data de 28 februarie 2022, în partea abaterilor admise sub aspect disciplinar de către angajatul Alexandr Gheorghîța, a fost propusă sesizarea INSP al IGP al MAI, pentru efectuarea anchetei de serviciu și întreprinderea acțiunilor ce se impun conform cadrului normativ incident.

43. Potrivit încheierii privind rezultatul anchetei de serviciu desfășurată în baza materialului parvenit din Serviciul protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne, înregistrat în secretariatul Inspectoratului național de securitate publică cu nr. 2978 din 04 martie 2022, din data de 01 aprilie 2022, se atestă faptul că procedura administrativă a fost inițiată la data de 04 martie 2022.

44. Încheierea privind rezultatul anchetei de serviciu desfășurată în baza materialului parvenit din Serviciul protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne, înregistrat în secretariatul Inspectoratului național de securitate publică cu nr. 2978 din 04 martie 2022, din data de 01

aprilie 2022, constituie operațiune administrativă, întocmită în cadrul procedurii administrative.

45. Ancheta de serviciu a fost finalizată la data de 13 aprilie 2022, fapt confirmat prin ordinul nr. 176 ef. din data de 13 aprilie 2022 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, agent superior Alexandr Gheorghîța”.

46. Astfel atestă faptul că procedura administrativă a durat în perioada 24 ianuarie 2022 - 13 aprilie 2022, un termen mai mare de 30 de zile.

47. De asemenea notează că, Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 176 ef. din data de 13 aprilie 2022 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, agent superior Alexandr Gheorghîța” a fost emis în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

48. Conform p. 59, 60, 61 al Statului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 409 din 07.06.2017, durata desfășurării anchetei de serviciu nu va depăși termenul de 30 de zile, fără a lua în calcul timpul aflării funcționarului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii, concediul medical sau concediul paternal.

49. Termenul anchetei de serviciu poate fi suspendat în cazul care funcționarul public cu statut special se află în concediu anual de odihnă, concediu de studii, concediu medical sau în concediu paternal, precum și în alte cazuri prevăzute de legislația în vigoare.

50. Termenul de suspendare a anchetei de serviciu în cazurile descrise la pct.60 nu va depăși 6 luni din data comiterii presupusei abateri disciplinare, care este termen de prescripție și de tragere la răspundere disciplinară.

51. Necesitatea și motivele suspendării anchetei de serviciu se indică într-un raport și se prezintă spre aprobare conducătorului care a dispus inițierea anchetei de serviciu sau persoanei care îl înlocuiește.

52. Rezultând din materialele anchetei de serviciu atestă faptul că aceasta nu a fost suspendată.

53. Reține că, potrivit normelor legale menționate supra, ancheta de serviciu (procedura administrativă) inițiată la data de 24 ianuarie 2022 urma să fie finalizată în termen de 30 de zile.

54. Potrivit art. 60 alin. (1), (4), (5) Codul administrativ, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel.

55. Din motive justificate legate de complexitatea obiectului procedurii administrative, termenul general poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. Această prelungire are efect doar dacă este comunicată în scris participanților la procedura administrativă în termen de 30 de zile, împreună cu motivele prelungirii.

56. În mod excepțional, când în procedura administrativă se înregistrează cazuri de complexitate deosebită care necesită timp pentru prelucrarea documentelor, autoritatea publică poate stabili un termen mai mare pentru finalizarea procedurii administrative, care nu va depăși 90 de zile.

57. Indică că, termenul procedurii administrative nu a fost prelungit.

58. Astfel, constată faptul că termenul de finalizare a procedurii a fost omis, iar actul de constatare nr. 176 ef. din 13 aprilie 2022 a fost emis în afara termenului legal.

59. Mai menționează că, în elementul formal se include respectarea competenței, dispozițiilor referitor la procedură și cerințele de formă a actului administrativ, implică respectarea prevederilor art. 60 Codul administrativ, care reglementează termenele în procedura administrativă.

60. La caz, enunță faptul că autoritățile publice trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative, fapt care nu s-a întâmplat în această speță, or, la caz sunt aplicabile dispozițiile art. 60 Codul administrativ.

61. Constată faptul că termenul de finalizare a procedurii a fost omis, iar ordinul nr. 176 ef. din data de 13 aprilie 2022 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, agent superior Alexandr Gheorghîța” a fost emis în afara termenului legal.

62. Atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din data de 23 ianuarie 2024 este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

63. Menționează că din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, legea trebuie să fie accesibilă persoanei și să fie previzibilă sub aspectul consecințelor sale. În sensul Convenției, o normă juridică trebuie să îndeplinească două condiții suplimentare: să fie accesibilă oricărei persoane, lucru care se realizează, de regulă, prin publicare; să fie

enunțată cu claritate, astfel încât orice persoană să poată, în mod rezonabil, să își conformeze conduita cunoscând consecințele juridice ale faptelor sale.

64. Această ultimă condiție nu este îndeplinită, spre exemplu, atunci când norma legală nu prevede cu suficientă claritate condițiile în care autoritățile statale pot să ia o anumită măsură, precum și mijloacele de verificare a îndeplinirii condițiilor. În lipsa unor garanții procedurale, simpla existență fizică a normei legale nu este suficientă pentru a fi calificată drept lege, în sensul Convenției.

65. La fel, se reține și constatările Curții Constituționale din hotărârea nr. 26 din 10 noiembrie 2020.

66. La caz atestă faptul că ancheta de serviciu (procedura administrativă) inițiată la data de 24 ianuarie 2022 și a fost finalizată la data de 13 aprilie 2022 cu ordinului 176 ef. Astfel constată că procedura administrativă a durat cu mult peste termenul legal de 30 zile.

67. Mai constată faptul că a fost depășit, nejustificat, cu mult termenul legal de 30 zile de desfășurare a procedurii administrative.

68. Termenul procedurii administrative nu a fost prelungit în condițiile legii în conformitate cu prevederile art. 60 și art. 62 Cod administrativ.

69. Din considerentele expuse conchide că procedura administrativă a fost desfășurată ilegal, în afara termenului stabilit de lege.

70. Comunică că legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normei sau a actului juridic cu normele superioare care stabilesc condiții de procedură privind editarea normelor juridice. Comportamentul legal vizează atât activitatea de legiferare a Parlamentului, cât și stabilirea normelor interne de organizare și funcționare, care au o conexiune directă cu procesul legiferării.

71. Importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență existând nu doar pentru indivizi, dar în mod egal și pentru autoritățile publice și private. În măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, exigența este ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost conferite.

72. Relevă și faptul că examinarea cauzei în ordine de apel a avut loc în absența apelantului și reprezentantului acestuia.

73. Pentru ședința din data de 23 ianuarie 2024 am depus cerere de amânare, aceasta fiind recepționată de Curtea de Apel Chișinău la data de 23 ianuarie 2024 ora 07:21 min. Corespunzător, raționamentul Curții de Apel

Chișinău precum că nu a fost depusă cerere de examinare a cauzei în lipsa apelantului sau cerere de amânare nu este relevant prezentei cauze.

POZIȚIA INTIMATULUI

74. Prin referința depusă la 17 mai 2024, Inspectoratul Național de Securitate Publică a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

75. Prin referința depusă la 15 iulie 2024, Inspectoratul General al Poliției a solicitat declararea cererii de recurs ca inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

76. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

77. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

78. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

79. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

80. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 16 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.136).

81. Cererea de recurs a fost depusă la data de 15 aprilie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

82. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

83. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

84. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

85. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

86. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de avocatul Anatolie Barbacar în interesele lui Alexandr Gheorghita, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

87. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

88. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

89. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

90. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

91. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.

230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

92. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

93. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.h) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Anatolie Barbacar în interesele lui Alexandr Gheorghîța.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc